

foc i lloc

Llops amb llops no es mosseguen

*Sense cridar: "Ai, que ve el llop!",
cal sempre veure'l venir*

DELFÍ **ROCA**



La reunió de còsols no informarà dels temes que es tracten. Els mandataris de les set parròquies no donaran a conèixer l'ordre del dia de les seves reunions mensuals. És un signe clar que la seva ideologia política és antidemocràtica. Per als progressistes, la democràcia és la vigilància dels ciutadans sobre les seves institucions. És cert que la *reunió de còsols* no és cap institució ni res que se li assembli. Diuen que és una reunió com tantes altres. Llavors, per què els paguem entre tots el dinar posterior? N'hi ha que diuen que és un Senat a l'ombra. Doncs ara ho serà encara més. Fet i fet, amb la decisió de no informar de les seves deliberacions demostren dues coses. La primera, que com a elegits del poble menystenen l'obligació d'informar els ciutadans que els han atorgat la confiança, ficant-los al càrrec. La segona, que tenen por del nostre poder, el de la política vigilada. Por compartida pels estómacs agraits que viuen dels diners públics, de les concessions, obres i contractacions. És, però, un temor transnacional. Globalment es multipliquen els intents de legislar a favor dels poderosos. Només gràcies a les filtracions de la bona gent poden sortir a la llum els

escàndols. Ara toca el de les companyies privades de seguretat que espion, per compte de grans corporacions, els activistes que fan campanya a favor dels drets de les persones. Els contestataris ja tenen més infiltrats comercials que públics. Queda clar, doncs, que tampoc els agrada el poder ciutadà. Quan les persones s'uneixen per modificar la legislació, amb l'objectiu d'acabar amb els tics antidemocràtics, les xarxes clientelars, el nepotisme o la corrupció, fan por als de dalt. Per això els seu missatges s'han de vetar als mitjans de persuasió. Sortosament, les dades compten i ens pertanyen. Però no és fàcil fer-les públiques. A Espanya, gràcies a Civio.es, una minoria podem saber dels 227 indults a condemnats per corrupció des del 1996. Que Defensa infla el seu pressupost en més de 1.200 milions aquest any. Que es paga 23.600 euros per un tractament contra l'hepatitis C de 12 setmanes. Que 10 constructors es reparteixen 7 de cada 10 euros d'obra pública des del 2009 o que el 60% dels contractes en els ministeris el 2014 es van adjudicar sense concurs. Aquí, ni els comuns ni el Govern volen parlar de la realitat, per no destorbar la propaganda política.